

тѣзи пѣстра тѣла, като талази се движеше: офицери, войници и граждани сновяха насамъ нататѣкъ; крясъцитѣ, смѣховетѣ, псувнитѣ, сърдития — прѣсипналь гласъ на комендантитѣ на желѣзно-пѣтнитѣ станции, свирението на локомотивитѣ и звѣнтението на станционнитѣ звѣнци се сливаха въ едно общо фучение.

Комендантитѣ на станциитѣ, уморени отъ непривичната и хлопотлива работа, едва се влачеха насамъ нататѣкъ съ книга на рѣцѣ. Отъ прѣсипналия имъ гласъ и зачервенѣлитѣ имъ очи се познаваше, че повече отъ денонощието тѣ прѣкарваха въ работа. Офицеритѣ постоянно се обръщаха къмъ тѣхъ съ разни въпроси, молби и искания, а гражданитѣ и пѣтницитѣ — съ жалби.

По запаснитѣ линии стояха готови за отпѣтувание тренове, но всѣки тренъ чакаше своя редъ, което чакание на нѣкои станции се продължаваше по нѣколко часа. По такъвъ начинъ трена, който возеше опѣлченцитѣ, пристигна въ гр. Плоещъ на 28 Априлий. Въ врѣме на пѣтуванието, опѣлченцитѣ получаваха топла храна, приготвена на станциитѣ.

Градътъ Плоещъ е расположенъ на равнината на югъ отъ склоноветѣ на Карпатскитѣ планини, не далеко отъ рѣката Теляжина; покрай самия градъ, отъ источната му страна, протича рѣчицата Дѣмбова.

Плоещъ, казватъ, ималъ около 5000 кѣщи. Постройкитѣ му прѣдставляваха смѣсъ отъ источна и западна архитектура; улици прашни, тѣсени и криви, а въ дѣждовно или зимно врѣме — кални. За туй пѣкъ почти всѣка кѣща имаше голѣмъ дворъ съ добри фруктови градини. Населението на Плоещъ е 30—35 хиляди души, прѣимущественно българи. Отъ българитѣ, впрочемъ, една часть успѣла да се порумѣнчи, така щото, само фамилитѣ свидѣтельствваха за българското имъ происхождение, като напр., Станчулеско, Добреско, Драганеско и др., а другата часть напълно си запазила языка и обичаитѣ. При все това, виждаше се, че българското чувство не бѣше угаснало и у Плоещкото население и че въ жититѣ му течеше българска кръвъ. За доказателство на това служи радостѣта и симпатиитѣ, съ които Плоещкото население посрѣщна българското опѣлчение тогава, когато кръвнитѣ Румѣни, особено интелегенцията, се отнасяше, ако не враждебно къмъ опѣлчението, то поне хладнокрѣвно.